

Na sybraniето pod tochka "Razni" se vzima reshenie da se organizira tyrzhestven banket po povod izprashtaneto v pensija na nashija dylgogodishen sluzhitelj Zh. J. Simich, izvesten kato baj Simo. Banketyt zapochva tochno v chetirinajset chasa i trijset minuti, neposredstveno predi kraja na rabotnoto vreme, v stolovata. Po tozi sluchaj vedomstvenijat Chovek na izkustvoto e podredil masite pod forma na bukvata T, a Snabditeljat e donesyl otnjakyde deset butilki konjak na fabrichna cena. Servirana e studena zakuska: shpek salam, kiseli krastavichki, kashkaval, sirene "parizer", sremska nadenica, svinski sudzhuk, maslini, domashni sladjishi, izpecheni ot sluzhitektite v otdela na baj Simo... Direktoryt ne prisystva poradi zaetost. Sled proshtalnata rech, kojato vedomstvenijat Chovek na izkustvoto izpjava dejstvitelno prochuvstveno, pochti vsichki se razplakvat! Baj Simo sedi nachelo na trapezata, oblechen v cheren kostjum i nova, toku-shto razopakovana riza s tvyrda i vyzshiroka jaka, ot kojato nabrychkanijat mu vrat styrchi kato shijata na leshojad. Javno mu e tvyrde neprijatno, che za pryv pyt v zhivota si e centyr na vseobshto vnimanie i postojanno povtarja: „Njamashe nuzhda, njamashe nuzhda...“ Vzima njakakvi lekarstva, ta zatova ne pie alkohol; taka edinstven ostava trezv i dobre prosledjava hoda na neshtata. Sled rechta mu vrychvat edna dosta debela kniga za humanizma i Renesansa, kupena s dobrovolnite pozhertvovaniya na sluzhitektite. V nachaloto se zaizrezhdat nazdravici, a sled tova postepenno go zabravjat. Na gramofona, kojto e donesen za sluchaja, puskat tancova muzika. Toj, estestveno, ne tancuva. Njakyde okolo pet chasa sluzhitektite poleka-leka zapochvat da se razotivat. Njakoi se ljubjat s kolezhki iz sysednite kancelarii, po bjurata, koito tyzhno skyrchat. Njakoj povryshta, v klozeta. Otnjakyde dolita kikut i buchene na prahosmukachki. Toj sedi sam, nachelo na sybranite

masi, po koito se vyrgaljat obelki ot salam v zhylyti lokvi razljan konjak. Ot pepelnicate go gledat zagaseni fasove. Sedi na masata, dokato lelkite ne domyknat v stolovata prahosmukachkite. Togava i toj si trygva.

Na sledvashtija den krakata mu sami go bjaha otveli v kancelarijata, v kojato e prekaral tolkova godini. Pribra si njakoi drebolii ot chekmedzhetata i osvobodi bjuroto si za nov sluzhitel. Posedja, pi kafe i si otide. Prodylzhi da se otbiva den sled den, no zapochna da chuvstva, che prechi. Naistina, vsichki bjaha ljubezni, kakto i predi, no tochno po tova vreme zavyrshvashe godishnijat otchet, ta imaha rabota do gusha. Osven tova, zabeljaza, che njakak si veche ne e ot tjah, nezavisimo ot hubavite dumi v proshtalnata rech „i sled izlizaraneto si v pensija da ne napuska nashija kolektiv, kojto i zanapred shte ceni doseghashnata mu dejnost i bogat opit!“

Zapochna da idva vse po-rjadko i po-rjadko, dokato syvsem ne otvikna ot bivshata si kancelarija. Bjaha doshli mladi sluzhiteli, koito ne go poznavaha.

Umrja prez onazi godina, kogato smeniha portiera na ZUKID, a novijat ne puskashe nikogo bez prichina i propusk.

Gorkijat.